

STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN TE DELFT

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS BEHALVE IN DE VACANTIËN DE JAARGANG BEGINT 1 OCT. HET ABONNEMENT KOST f 1.25 P. KWART.	REDACTEUREN: MEJUFFR. J. BECKERING VINCKERS, G. A. VAN STEENBERGEN, MEJUFFROUW E. DE KOE, ♦ F. B. SIMON VAN LEEUWEN, ♦ H. F. E. DU MOSCH, E. VAN EVERDINGEN. ♦♦♦ VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK J. ALEXANDROFF. ♦♦♦	INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62 ADVERTENTIËN 20 CENTS PER REGEL
23 ^E JAARGANG. NR 21	TECHN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT	22 MAART 1921

Het eerstvolgende nummer van dit blad zal verschijnen op Donderdag 14 April 1921.

HOUD: Redactioneel: Indische dienst. — Delftsche Studenten Federatie. — D. S. C.: Baten van het Weensche feest; Delftsch Stud. Tooneelgezelschap; Delftsche Stud. Motorclub. — Vereenigingsleven: Vrije Studie en S. S. S.; Onze Koloniën. — Tijdschriften: Uit de Studentenpers; Uit de Grootemenschenspers. — Tooneel en Muziek: Apollo, Symphonie-Concert. — Gedachten en Gedichten: Hochschulreform en de Delftsche student; Pedagogiek aan de T.H.; Ziel uit den vurigen wagen. — Studiebelangen: Centrale Commissie; Electrotechnische Vereeniging. — Technische Hoogeschool: Huldiging Prof. Dr. W. Beyerinck; Candidaats-examens; Afd. der Bouwk., enz. — Familieberichten. — Advertentiën.

BIJVOEGSEL: Officieel verslag van het 7e Groot Nederlandsche Studenten-Congres.

REDACTIONEEL.

INDISCHE DIENST.

Wij ontvingen een brief van Ir. W. Meyer uit Bamekasan, waarin hij, op grond van zijne ervaringen uit den Indischen Staatsdienst, meent te moeten waarschuwen tegen het aangaan van een verbintenis voor a.s. Staatsingenieurs in N.O.I. Het geval van den heer Meyer is als volgt: Met een rijkstoelage zijne opleiding voor den Indischen dienst voltooid hebbende, is genoemde heer in Rijks dienst getreden. Voordat echter de bij de sloten overeenkomst bepaalde verbandtijd van vijf jaren was verstreken, heeft hij eervol ontslag uit 's Lands Dienst aangevraagd, wegens een hem gedaan aanbod om als ingenieur-onder-directeur aan de gewestelijke werken van Soerabaja in dienst aan dit gewest te treden. Dit ontslag is hem ge-

weigert. Deze weigering is in overeenstemming met een randschrijven van den eersten Gouvernementssecretaris van 11 Oct. 1920, ¹⁾ waaruit moet worden geleid, dat de Indische regeering het voornemen heeft, aan de met een studietoelage opgeleide ingenieurs eventueel een ontslag uit 's Lands dienst te weigeren, tenzij er zeer bijzondere redenen voor ontslagaanvraag mochten zijn.

Het wil ons voorkomen, dat de gedragslijn, welke de Indische regeering in deze heeft meenen moeten volgen, onwettig is. In het contract, waarin het 5-jarig dienstverband is aangegaan en waarin bepalingen omtrent de verstrekte studietoelage worden gemaakt, komt geen bepaling voor, volgens welke het aan de contractant ter eener zijde, met name de a.s. ingenieur, verboden is den dienst voor het verstrijken van den verbandtijd van vijf jaren te verlaten. Integendeel treffen wij in de bepaling aan, waarin, voor het geval dat de ingenieur voor het afloopen van dezen termijn den dienst verlaat, bepaald is dat de ingenieur gehouden is de studietoelage met een zeker surplus terug te betalen.

Deze bepaling wijst dus juist op de mogelijkheid, welke den ingenieur wordt gelaten, den dienst te verlaten, wanneer hij dat wenscht, onder dekenning van eervol ontslag, een mogelijkheid die volgens bovengenoemd rondschrijven blijkt te zijn uitgesloten.

Wij meenen in dezen maatregel een gevaar te zien voor de aanwerving van Delftsche ingenieurs voor den Indischen Staatsdienst, waarvoor tegenwoordig zooveel moeite wordt gedaan. De vrijheid van het verlaten van den dienst moet ten allen tijde gehandhaafd blijven en wij spreken de hoop uit, dat er in deze succesvolle stappen zullen worden gedaan, om deze vrijheid te handhaven.

RED.

¹⁾ Zie „De Waterstaatsingenieur” nummer XII, jaargang 1920, blz. 518.

DELFTSCHE STUD. FEDERATIE.

De aangekondigde vergadering van alle studenten niet aangesloten bij D.S.C., D.V.S.V. en D.S.B. is goedgekeurd van het ontwerp-reglement der Delftsche Studenten-Federatie, zal plaats hebben op Donderdag 14 April 1921 in de voormalige Technische Instelling des namiddags om half vier. Alle betrokkenen zullen nog een convocatie ontvangen. In aller belang wordt iedereen dringend verzocht aanwezig te willen zijn.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Naar wij vernemen, bedraagt van het Weensche feest, dat Zaterdag 5 dezer op de Societeit Phoenix is gehouden, de totale (bruto) opbrengst ongeveer f 2100.—. Vermoedelijk zal daardoor een zuivere winst gemaakt zijn van f 1200.— à f 1400.—.

DELFTSCH STUD. TOONEEL-GEZELSCHAP.

Het D.S.T.G. viert dit jaar zijn 8e Lustrum. Hiertoe hoopt het op Vrijdag 15 April a.s. eene uitvoering te geven in de Stads Doelen.

Op de planken wordt gebracht: „Je kunt het nooit weten”, eene comédie in vier bedrijven door G. B. Shaw; regie van den heer Henri van Ees. Een bal in de Stads Doelen en een souper op de Societeit Phoenix zullen het feest besluiten.

DELFTSCHE STUDENTEN MOTORCLUB.

Zondag 3 April a.s. is de Jaarlijksche Openingsreünie der K.N.M.V. op den Waterberg bij Arnhem, in de onmiddellijke nabijheid van het Ned. Openluchtmuseum.

Het bestuur is voornemens een gemeenschappelijk rit daarheen te ondernemen en noodigt de leden, die hieraan deel wenschen te nemen, uit, vóór 22 Maart a.s. zich bij den secretaris op te geven, waarvandaan zij vertrekken, ten einde een plaats van samenkomst te kunnen vaststellen om dan gezamenlijk naar Arnhem te rijden.

VEREENIGINGSLEVEN.

VRIJE STUDIE EN S.S.S.

Prof. dr. Otto Braun, hoogleeraar in de pedagogiek en filosofie aan de universiteit te Bazel, heeft Maandagavond 14 Maart voor een gecombineerde vergadering van S.S.S. en Vrije Studie gesproken over de hervorming van de universiteit.

Vele professoren hebben spreker recht doen wervaren door naar zijn rede te komen luisteren. Zij waren bijna driemaal zoo groot in aantal als de studenten, de uitgebreide groene tafel niet medegerekend.

Het gevoel — aldus spr. — aansluiting te vinden bij de studenten in Holland, is voor de studenten in Duitsland een moreele steun. De pedagogische vraagstukken streven ernaar zich vrij te maken van alle politiek. Spreker zal zijn thema filosofisch en paedagogisch behandelen.

Het tegenwoordig kultuurbewustzijn kenmerkt zich door een kapitalistisch-individualistischen geest. Verschillende tegenstellingen zijn opgekomen: het kapitalisme-socialisme, het nationalisme-universalisme, en tijdens de wereldrevolutie verscherpt. Hierdoor ontstond een streven naar een hogere eenheid.

Verschillende stroomingen hebben zich in studentenverenigingen geuit.

Een geest van eenheid moet in de studentenwereld zijn, waardoor een aansluiting van de verschillende bonden mogelijk zal zijn en daardoor ook een vertegenwoordiging van allen in den vorm van een algemeene studentencommissie, die in werkelijkheid de meerderheid vertegenwoordigt. Alle vereenigingen moeten daaraan evenredig gelijk deel hebben, met algemeen en gelijk stemrecht. De weg tot mede-arbeid aan de universiteit gaat alleen over het gemeenschapsbewustzijn. De z.g. Marburger-gedachte lijkt spreker de meest waardevolle. Hier komt men van de idee tot de daad, van de bezinning tot het willen en stichtte een voordrachtsgemeenschap naast de Hoogeschool. Deze instelling is een ideologische in overeenstemming met het wezen der studie. Het doel is, de studenten te willen dienen om gemeenschappelijke beschavingsarbeid tot het waar student-zijn te komen.

Spreker behandelt uitvoerig de z.g. jeugdbeweging, die een geschiedenis heeft van 25 jaar, niet alleen in Duitsland, maar in alle Europeesche landen. In Duitsland echter het sterkst. Getracht werd een verdiept natuurgevoel te vinden. Na 16 jaar ontwikkelt zich een nieuw ideaal. Na een negatieve richting ontstond een positieve vorm als ideaal; altijd leven op eigen verantwoordelijkheid.

Men zoekt naar een nieuwen inhoud: de een door politiek, de andere door religie. De politieke groep splitste zich weer in tweeën, hoofdzakelijk in nationalisten en communisten.

Het expressionisme is de poging om los te komen van de gebondenheid aan de stof. Het wil het wezen der dingen geestelijk maken. De geest wordt als functie opgevat; men zoekt naar den abstracten geest, zonder de materiele vormen.

De tweede grondslag van het expressionisme is socialistisch, gemeenschapsgevoel in den ruimsten zin.

De geest van een hogere synthese moet naar voren gebracht worden. De verhouding tusschen voordrachten en proefnemingen is nog eenzijdig. Ook zijn de proefnemingen te veel een passief gebeuren. Dan worden zelfs geheel overeenkomende vakken nog geheel afzonderlijk behandeld. De Hoogeschool moet een arbeidsgemeenschap zijn, waarin het sociale bewustzijn leeft. Het onderwijs aan de Hoogeschool moet de heele persoonlijkheid ontwikkelen. (N.R.Ct.)

TECHNISCH INDIE.

Voordracht van Ir. R. A. van Sandick in de D.S.V. „Onze Koloniën” te Delft, op 15 Maart 1921.

Spreker heeft met groote ingenomenheid de uitnodiging om in de Delftsche Studentenvereeniging „Onze Koloniën” een voordracht te houden aangenomen, omdat het sympathieke doel der vereeniging is: meer belangstelling te wekken en meer kennis te verspreiden nopens land en volk van die reusachtige tropische gebieden, die belachelijk ver van ons af liggen in andere werelddeelen en die oneigenlijk onze koloniën worden genoemd, omdat van kolonisatie van Noord-Europeanen in de tienden in de eeuwen dat Nederland daar het oppergezag had, op eenigszins betekenende schaal geen sprake is geweest. Het gebrek aan kennis van de overgrote meerderheid der Nederlanders omtrent Indië is bedroevend. De belangstelling, die in den laatsten tijd in Nederland zeer sterk is toegenomen, wordt niet door alle Indonesiërs op prijs gesteld. Bij gelegenheid van de voorbereiding der verkiezingen voor de Tweede Kamer in 1919, stelde de president van een groep van vooruitstrevende jonge Indonesiërs op een vergadering te 's-Gravenhage de belangstelling in Indië van verschillende Nederlandsche politieke partijen op dezelfde lijn als die van den slager in de varkens en hij ried zijn landgenooten voor zoover zij het kiesrecht hadden aan te stemmen op de lijst eener partij, die, volgens haar verkiezingsmanifest, geen belang in Indië stelde.

Maar de Indonesiërs, die zoo denken, behooren tot een zeer kleine minderheid. In het algemeen wordt de persoonlijke belangstelling van Nederlanders in Indië op zeer hoogen prijs gesteld. En er bestaan zeer sterke banden van toegenegenheid, van vriendschap, tusschen Nederlanders en Indiërs. Velen onzer hebben Indië lief met hun geheele hart. Daartoe behooren bijna zonder onderscheid allen, die een deel van hun leven, gewoonlijk het schoonste en vruchtbaarste deel, in Indië doorbrachten.

In Indië zijnde, verlangde men dikwijls weer naar Nederland terug, maar, is men eenmaal hier, dan komt het verlangen naar Indië weer onweerstaanbaar bij ons op. Gelukkig hij of zij, die aan dat groote verlangen kan gehoor geven.

Wanneer men vroeger, na lange jaren in Europa te hebben vertoefd weer in Indië terugkwam, dan vond men daar weinig veranderd. Indië was als de schoone slaapster in het bosch en men vroeg zich af of ooit de prins zou komen, die haar door zijn aanraking zou doen ontwaken.

De slaapziekte week, 't was niet de jonge sprookjesprins, die haar wakker kuste, maar 't was het oude Europa met zijn walgelijken wereldoorlog en de economische gevolgen daarvan, die de geheele wereld, en ook Indië wakker schudde. Indië is klaar wakker. Indië is in de laatste 7 jaar meer veranderd dan in de 30 vorige jaren. En die verandering gaat in steeds sneller tempo.

Indië's evolutie ligt op verschillende gebieden. De evolutie op technisch gebied valt wel het sterkst op, maar zij is gevolg van geestelijke evolutie, die door een verstandige Regeering niet is tegengewerkt.

Sedert het begin van de 20ste eeuw is de staatkundige ontvoogding van Indië ingeleid door de Decentralisatiewet van 1903, die de lokale raden schiep. Achtereenvolgens kwam de wegneming van de geheele onvrijheid der drukpers (1906), de stichting van den Volksraad, die voor het eerst bijeenkwam in 1918 en de erkenning van het recht van vereeniging (1919).

De inheemsche beweging is gekristalliseerd in hoofdzaak in 2 vereenigingen: Boedi Oetomo, oorspronkelijk uitgegaan van inheemsche intellectuelen, oud-leerlingen van de S.T.O.V.I.A. (School ter opleiding van inheemsche artsen) en Sarikat Islam, oorspronkelijk een godsdienstig Mohammedaansche vereeniging, is een factor van betekenis geworden in de Indonesische maatschappij, niet slechts op Java, maar ook in de Buitengewesten. Zij heeft samenhang gekweekt tusschen de verschillende stammen van Indië, die vroeger geheel op zichzelf stonden en zich van elkaars wel en wee niets aantrokken.

Het Indische gouvernement heeft nimmer gehoor gegeven aan de stemmen van hen, die de inheemsche beweging wilden keeren door drastische maatregelen van repressie. Zij heeft vrije uiting van denkbeelden, zelfs van revolutionairen, toegelaten en alleen ingegrepen bij wetsovertreding, bij excessen.

Eigenaardig is, dat bij de eerste hernieuwing van den Volksraad in 1921, enkele weken geleden, niet slechts de extremisten, maar ook de meer gematigde leiders der inheemsche beweging, door de kiezende lichamen, de lokale raden, zijn uitgeworpen. De gouverneur-generaal Van Limburg Stirum, die de tweede helft der Volksraadleden benoemt, heeft nog, als laatste Regeeringsdaad vóór zijn aftreden, die reactionaire uitspraak van een getrap en uiterst beperkt kiesstelsel gecorrigeerd door de benoeming van eenige linksstaande leden. Maar de Volksraad van 1921 zal toch een geheel ander geluid doen hooren dan de meer linksche van 1918.

Van ethische, sociale, politieke en technische betekenis is de stichting der Technische Hoogeschool.

In 1917 werd uit kringen van handel, industrie, landbouw en nijverheidsondernemingen een kapitaal van 3½ miljoen bijeengebracht, dat tijdens het verblijf in Nederland van de Deputatie „Indië Weerbaar”, werd bestemd voor de oprichting dezer eerste inrichting van academisch technisch onderwijs in Indië.

Met welke voortvarendheid is gewerkt, moge blijken uit eenige data.

Op 1 Mei 1919 vereenigde de Indische Regeering zich met de plannen van het te dien einde in Nederland opgerichte Instituut, in Indië voorgebracht door den energieken voorzitter J. W. Yzerman, den man met den sprekenden naam en prof. ir. J. Klopper, den aanstaanden rector-magnificus.

Den 4den Juli 1919 werden te Bandoeng, bij wijze van eersten steenlegging, op maagdelijk terrein 4 waringinboomen geplant door Yzerman en Klopper.

Het oprichten der gebouwen voor de Hoogeschool stuitte op groote bezwaren, omdat zij moesten worden gebouwd in den duursten tijd, op een oogenblik, dat te Bandoeng ongelofelijk veel bouwwerken in uitvoering waren, o.a. de gebouwen voor de Eerste Indische Jaarbeurs.

Maar toch binnen het jaar na de eerste waringinplanting, op 3 Juli 1920, had de plechtige opening door den Gouverneur Generaal plaats, in een gebouw, dat ontworpen was door ir. H. Maclaine Pont en uitgevoerd door den oud-kolonel der genie V. L. Slors en den kapitein der genie M. T. van Staveren.

Het gebouw, waar de opening plaats had, is geheel van djatihout en het maakt een eigenaardigen indruk, omdat het dak ons doet denken aan de bekende huizen in de Padangsche Bovenlanden met hun dakstukken in den vorm van buffelhorens (menang kebo).

Spreeker lichtte dit toe met lichtbeelden.

Voor deze Hoogeschool hebben prof. ir. C. W. Weys, prof. dr. S. Hoogewerff en spreeker het leerprogramma ontworpen. Het is een bijzondere Hoogeschool, die begonnen is met slechts één faculteit, opleidende voor civiel-ingenieur in een vierjarigen cursus. Daarnaast staan echter reeds verschillende instituten: in voorbereiding is een opleiding voor het ijkwezen, een cursus voor opleiding voor instrumentmaker en monteur, in den trant van de opleiding van dien aard te Leiden, te danken aan het initiatief en de energie van prof. dr. Kamerlingh Onnes. De bedoelde cursus te Bandoeng zal onder leiding komen van prof. dr. J. Clay, hoogleeraar in de natuurkunde.

Ware de Technische Hoogeschool een tiental jaren eerder opgericht, men zou thans niet zoo'n moeite hebben met aanvulling van technisch personeel. Want de Technische Hoogeschool bedoelt te zijn een belangrijke stap in de richting van de economische en sociale ontvoogding van Indië, leidende naar een toekomst, waarin de kinderen des lands in hun land opgeleid, zullen kunnen beklim-

men de hoogste sporten van den ladder van den Rijksdienst in hun vaderland.

De zelfstandige opbloei van de ingenieurswetenschappen en het aanzien van den ingenieursstand in Indië bleek zonneklaar bij de schitterende beooging der Indische techniek, het Algemeen Ingenieurscongres te Batavia, in Mei 1920 gehouden. Een van de hoogtepunten van dat congres was de demonstratie van lichtbeelden en films, afzonderlijk voor dit congres vervaardigd door de verschillende diensten van het Departement van Burgerlijke Openbare Werken en het Departement der Gouvernementsbedrijven.

Spreeker is in de gelegenheid gesteld hiervan een gedeelte te laten zien.

In de eerste plaats het havenwezen, waarvan het keerpunt ligt in het rapport Kraus—de Jongh van 1910 en de daarop volgende komst der Nederlandsche aannemers. Moeilijkheden met het Gouvernement van den aannemer der havenwerken van Soerabaja leidden tot een scheidsgericht. Nieuwe moeilijkheden van meer omvattenden aard leidden den Minister van Koloniën tot het instellen eener Regeeringscommissie, bestaande uit irs. Lambrechtsen van Ritthem, Van Elzelingen en Cool. Daarop werd ir. Cool, een der Commissieleden, in 1915 benoemd tot zelfstandig adviseur van het Havenwezen. Toen hij in 1920 den Rijksdienst verliet, kon hij terugzien op een veelomvattenden werkkring, waarin verbaasd veel was tot stand gebracht. Voorzeker, niemand meer dan ir. Cool verdient de De Ruytermedaille, ingesteld tot belooning van verdiensten voor de scheepvaart.

Spreeker geeft aan de hand van lichtbeelden een overzicht in cijfers van den grooten vooruitgang van het havenwezen in Indië, om daarna een film van de haven van Tandjong Priok te demonstreeren.

Daarna behandelt hij het wegvraagstuk, demonstreert de film bergspoorweg Poerwakarta-Padalarang, om te eindigen met de film Irrigatiewerken Tjitaroem.

TIJDSCHRIFTEN.

UIT DE STUDENTENPERS.

In „Minerva” No. 18 vinden wij het volgende artikel, getiteld „Corps en Niet-Corps”¹⁾:

Eenzijdigheid in de studiejaren wordt bevorderd door splitsing van de studentenwereld in scherp gescheiden vereenigingen als Corps, Bond, R.K.-studentenvereeniging enz. Daar door de tijdsomstandigheden het Corps niet meer de hoofdmassa der studenten omvat, maar de niet-corpsleden grooter in aantal zijn, daar de roomsch-katholieken zich in den allerlaatsten tijd scherper gaan afscheiden, zoo wil ik ook hierbij een oogenblik stil staan. Daarbij laat ik rusten de vrouwelijke studentenvereeniging, aangezien het vereenigingsleven der meisjes-studenten — studie- en debatclubs bijv. daargelaten — m.i. steeds gescheiden zal behooren te blijven van de kern van het vereenigings- en societeitsleven der overige studenten. Wij hebben daarbij toch te doen met psychisch verschillende behoeften en gesteldheden, die ieder hun eigen onderdak noodig hebben. Voor gedachtewisseling en omgang blijft de gelegenheid toch steeds voldoende bestaan.

Een van de beste dingen van de studentenwereld is dit, dat op dien leeftijd tijdens de studie tal van typen, standen, geloofsovertuigingen, karakters, talenten dooreengegoid met elkaar in kritiseerend en opbouwend contact staan. Dit wil volstrekt niet zeggen, dat daar harmonie, pais en vree mee zou samengaan. Integendeel, dat geeft zijn wrijving, debatten, zijn corps-politiek strijd, zijn partijen. Maar dat is juist goed, vooral als daarnaast, zoodra het er op aankomt, allen zich weten als leden van één verband, en als hen allen bindt het besef van jong te zijn en bevoorrecht met de hoogste en ruimste opleiding in hun land. Maar in de splitsing in groepen, die scherp van elkaar gescheiden zijn, uit zich steeds een slechte eenzijdigheid. Ik zal het geestelijk-zwakke en geheel on-universitaire afgescheiden opleiden van roomsche en gereformeerde studenten hier niet afzonderlijk bespreken, en denk alleen aan de kwestie „corps en niet-corps”. Het samengesteld karakter van de studentenwereld loopt gevaar in elk der groepen van corps- en niet-corpsleden in twee tegengestelde fouten te vervallen. Doordat een zeer groote groep aan het corps onttrokken is van meer eenvoudig levende jongelui, heeft dikwijls een kring van geldvermorsende, te royaal levende, om hun stand of geld te zeer gevierde studenten, al te veel den boventoon in het corps en hebben daar de meer principieele, intellectuele en om de wetenschap studeerende elementen niet dien invloed, dien zij in een academische vereeniging moesten bezitten. Zonder de goed-studeerende juristen te kort te willen doen, is het toch karakteriseerend, dat van de corpsleden aan drie Rijks-Universiteiten 53 pCt.

¹⁾ Fragment uit „Evenwicht en Levensrichting”, verschijnend bij de Hollandia-Drukkerij, Baarn.

in de rechten studeert, en 8 pCt. in letteren en natuur-philosophie samen! Dat echter van de mannelijke niet-corpsleden slechts 16 pCt. in de rechten en 26 pCt. in letteren en natuur-philosophie studeert! Of in andere cijfers: dat van de juristen 65 pCt., maar van de natuurphilosophen en litteratoren, onder wie nog het grootste procent om de studie studeerenden gevonden wordt, slechts 16 pCt. corpslid is. Reeds de studie wijst dus aan, dat de splitsing in corps en niet-corps naar twee kanten een eenzijdige verschuiving geeft. En evenzo staat het dan met de kringen, waaruit gemiddeld de jongelui voortkomen, en met de opvattingen, die zij meebrengen. Zoo geeft het corps, dat naar de buitenwereld zoo dikwijls meer vertegenwoordigend en representatief optreedt en dat de oude historische rechten heeft en het meeste decorum bezit, toch niet een juist en gemiddeld beeld van hetgeen onze studentenwereld is en wil. En die eenzijdige verschuiving treedt, zooals ik reeds zes des te meer nog aan 't licht, doordat bepaalde groepen door stand en geld als vanzelf meer den toelichting aangeven en ook voor de buitenwacht meer hun stempel drukken op de studentenwereld.

Ziehier nu weer als gevolg dezer eenzijdige verschuiving tegelijk een sociale fout. Te zeer heeft hierdoor de niet-academische wereld een onjuiste indruk en een vaak onbillijk en eenzijdig oordeel over onze studenten. Dit teekent zich ook opvallend af in het feit, dat in de tooneel-, kunst- evenals de predikant of geestelijke ook de studie bijna altijd met hetzelfde eenzijdige, kinderachtig aangedikte type wordt voorgesteld. En daar is voor de oogen van ons volk de student een deel van het academische leven weerspiegelt, dan schuilt er voor de integriteit der Universiteit, voor het respecteren dezer klassieke instelling in dagen van strijd en in stormachtige jaren een gevaar in wanneer de student in de oogen van het publiek en het volk zich zoo dikwijls voordoet als een weelde-artikel, probeerend hoe lang hij de vrijheid kan behouden zich aan maatschappelijke plichten te onttrekken. Een sociaal gevaar is het voor het ontzien der Universiteit en voor het stellen der hoogeschool boven alle partij en tijdelijke beroering wanneer de houding van de studentenwereld hoofdzakelijk wordt beïnvloed en aangegeven en nabuiten gerepresenteerd door een zeer bepaalde groep, die maar al te vaak een hooghartige en zeer conservatieve houding aanneemt in sociale zaken en in tijden van volksberoering. Wij hebben er ons land weinig last van, dat de studenten der universiteit centra van revolutionaire beweging zijn, gelijk elders wel voorkwam. Maar laat ons gekeerd niet de studentenwereld naar buiten optreden en er uitzien als de verdedigster en als een bolwerk voor het conservatisme. Want door die soort houding der studenten zijn zij in dagen van revolutionaire beweging allerminst verdedigers van de geestelijke goederen der universiteit, maar worden zij als jonge studentenwereld gerecrueteerd voor de belangen van conservatieve machten. Let men op den toon waarop vele studenten van het corps lid-type spreken over het volk en over sociale eischen, dan is het niet overdreven en sentimenteel te wenschen voor de rustige ontwikkeling van de toekomst, dat dezen eens wat meer beseften van de enorme bevoorrechtting, die hun jaren lang te midden en ten koste van de werkende maatschappij voor hun ontplooiing wordt gegund. Jeugd, kostelijke vrindschap, dwaasheden, het blijve hun alle gegund, maar wel bedenke men, dat de tijd voorbija raakt, waarin het volk de praal der feestelijkheid de stuksmijterij, het geld weggooien mooi en eerbiedig vond, en deze vorm van vroolijkheid en excessen van vreugde kunnen er niet meer mee door in onze tijd, want zij provokeeren noodeloos en wekken eene begrijpelijken wrok.

Slechts oppervlakkig heb ik getracht in een paar trekken te schetsen, wat ik de sociaal-ongewenschte eenzijdigheid acht in die helft der studentenwereld die in den band van het corps het meest naar buiten van zich blijken doet. Maar andere groepen van studeerenden lijden onder het nadeel der tegen gestelde eenzijdigheid. Zij komen meest uit eenvoudiger kringen, moeten vaak zeer zuinig studeren; of zij bewegen zich van huis uit moeilijk, zijn schuw zich te werpen in het volle luidruchtige studentenleven. Ook zijn er die uit overgroote principiëleheid zich verre houden van het echte studentenleven, maar meer nog die nooit de durf, de losheid hebben gehad zich er in te begeven en die gemis bedekken door het voorwenden of zich voorbeelden van principieele bezwaren. En nu is het weer zoo jammer van die scheiding in corps- en niet-corpsleden, dat geheele groepen van studenten blijven staan buiten den omgang en de wrijving met tijdgenooten van geheel anderen kring, die velen ontgaat de „jeu” en geestige losheid van het volle studentenleven, dat zij nooit gevoelen de bekoring van de oude mos, waarvoor zij oudemanne-tjesachtig de schouders ophalen. Dat zoovele moeilijk zich bewegende jongelui aan de universiteit te veel zich apart houden, hun vrienden vinden op collegebanken van hetzelfde vak, hun geheele studietijd de dwaze vroolijke grillen van die andere

enten als een kinderachtige nuttelooze geld-
verspilling zuurzoet kritiseeren, en ten slotte
als onhandige houtenklazen de Academie weer
hoopen. Neen ook in die eenzijdigheid zit het
niet, misschien iets meer braafs, maar zeker
der schoons.

nu zijn er wel corpsleden, op wie deze laatste
schrijving past, en ook vele niet-corpsleden aan
de fleur en gracie van het academisch studen-
ten niet ontgaat; maar toch meen ik dat in
karakterevenwichtsstelsel van de studenten-
wereld bij een scherpe scheiding in corps en niet-
corps, het gemiddelde karakter van ieder dezer
groepen verschoven is in de richting van
tegengestelde eenzijdigheden. En dat het dus
gewenscht ware, dat die kloven weg waren, op-
zoo veel mogelijk die tegengesteld neigende ten-
den meer op elkaar inwerken. Niet om „vrede”
te krijgen, maar juist meer opbouwende wrijving,
zet beide groepen bij allen blijvend jongen
toch ook meer waardeering zouden bezitten,
rijdiger omgang en tenslotte minder veroordeel-
uit onkunde. Door het beter te zamenvoegen
zulke tegenstrijdige stroomingen in één ver-
loop zou slechts winst voor velen kunnen voort-
vloeien, en een juister en evenwichtiger beeld naar
voren van hetgeen er in de studentenwereld aan
gaat en ernst omgaat en omtrent het peil waar-
de studenten gemiddeld staan.

A. H. BLAAUW.

UIT DE GROOTEMENSCHENPERS.

„Het Handelsblad” van Woensdagochtend
laart knippen wij onderstaand artikel:

den wordt de Delftsche hoogleeraar ir. dr.
W. Beijerinck zeventig jaar oud en hij zal dus
het einde van den loopenden cursus het ambt
de Technische Hoogeschool neerleggen, dat hij
zes en twintig jaar lang zal hebben bekleed.
herinnert zich, dat op 1 Juli 1920 zijn vijf en
tachtigjarig professoraat aanleiding bood tot een
denking van zijn wetenschappelijke verdiensten.
belijkt belangstelling van vrienden, collega's,
leerlingen en leerlingen zal zeker ook heden
aan naar den man, wiens onderzoekingen zoo-
voor de botanie, de scheikunde en de bacterio-
logie als voor verschillende takken van chemische
landbouw en culturen van zoo veel be-
niet zijn geworden.

hij ontleenden indertijd aan een artikel over
Beijerinck, dat in „De Ingenieur” was verschenen
gelegenheid van zijn vijf en twintigjarig hoog-
schoolerschap, een gedeelte dat handelt over de ver-
tellingen, welke J. C. van Marken had, toen hij
1885 den jongen bacterioloog aan de Nederland-
Gist- en Spiritusfabriek verbond. Een ander
deelte van deze biografie geeft den lezer een denk-
beeld van den omvang van Beijerinck's naspo-
ren.

de eerste jaren na de studie over de mor-
fologie der plantengallen, waarover zijn proef-
schrift handelt en dat vrij spoedig door zeer be-
trouwd publicaties over hetzelfde onderwerp werd
volgd verschenen verschillende verhandelingen
zijn hand over botanische onderwerpen, waar-
ter verscheidene van phytopathologischen aard.
proef (1888) bestudeert hij de uitwassen aan de
tels van de Papilionaceën en de daarbij werke-
nde bacteriën, en publiceert later (1902) met Van
den een onderzoek over de assimilatie van vrije
stof door bacteriën, buiten medewerking van
plant.

inmiddels verbetert hij verschillende bacteriolo-
gische onderzoekingsmethoden of voegt aan de be-
kende nieuwe toe en wijdt zich tevens aan een
studie van de lichtgevende bacteriën; een onder-
zoek, dat hem ook van een algemeen natuurweten-
schappelijk standpunt aantrok, hem lang bezig
hield en voor Wijsman's proefschrift en ook voor
andere onderzoekingen van Beijerinck resultaten
afgeworpen.

de nitrificatie-verschijnselen in den bodem, de
aantreding — ook die in de openbare wateren
en haar gevolgen, verschillende studies over
alcoholgisting, een uitvoerige verhandeling over de
alkoholgisting en het butylformaat, over een
algium vivum fluidum, als oorzaak van de
alkalischheid bij de tabak, belangrijke onderzoe-
kingen over de indigovorming uit weede en over
indigofermentatie, de melkzuurfermenten in de
bier en over de melkzuurgisting in melk over de
bacterie, welke bij het roeten van het vlas werk-
zaam is (met Van Delden in 1904) — ziedaar eenige
namen uit den rijken schat zijner onderzoekingen.

van Beijerinck's gaven voor het onderwijs
lang meer partij kan worden getrokken, is er
zins reden uit zijn levensbeschrijving in „De
Ingenieur” ook nog te citeeren wat daarin werd
schreven over den invloed, dien de hoogleeraar
docent en als leider van het naar zijn aanwij-
zen gebouwd microbiologisch laboratorium op
leerlingen heeft uitgeoefend door zijn „bezie-
onderwijs:

„Dat adjectief is geen gelegenheidsvorm; doch
naar mijn overtuiging en ervaring de juiste om-
schrijving van zijn onderricht. Altijd wist hij de
volle aandacht zijner leerlingen te boeien bij de
mededeeling van zijn rijke kennis, als hij hen in-
wijdde in de subtiële vraagstukken der microbio-
logie, hun de methoden van het microbiologie
onderwees, de besten zijner leerlingen tot zelfstan-
dige onderzoekers vormde en bovendien van allen
het inzicht in de natuur en in de bedrijven, waar
microbiologische werkwijzen worden toegepast,
verruimde. Te verwonderen is het dan ook niet, dat
behalve studenten, technologiën (de microbiologie
behoort aan de T.H. tot de facultatieve vakken)
ook a.s. industrieelen en beoefenaren der micro-
biologie ook uit onze Koloniën en uit het buiten-
land in den loop der jaren Beijerinck's leiding
zochten en in zijn laboratorium werkzaam waren.
Niet licht zal men den invloed overschatten door
zijn onderricht uitgeoefend. Is het moeilijk dezen in
alle bijzonderheden na te gaan, ik meen te kunnen
volstaan met er op te wijzen, dat thans in Neder-
land een drietal hoogleeraren werkzaam zijn, die
hun opleiding voor een belangrijk gedeelte door
Beijerinck hebben ontvangen en waarvan twee
oud-assistenten zijn, die ook hun proefschriften on-
der zijn leiding bewerkten; dat de drinkwatervoor-
ziening in onze twee grootste gemeenten geleid
wordt door zijn oud-leerlingen; dat de directeurs
der beide bacteriologische afdelingen aan de
Rijkslandbouwproefstations voor landbouwkundig
onderzoek Beijerinck's onderricht genoten, even-
eens de directeur van het Rijksinstituut voor Hy-
drog. Visscherijonderzoek; en dat ook in onze
koloniën en in de Nederlandsche nijverheid enkele
zijner leerlingen belangrijke functies uitoefenen.”

Ten slotte mag nog het volgende uit den levens-
loop van den zoo beroemd geworden microbioloog
worden vermeld:

Beijerinck vormde met Van 't Hoff en den lateren
zoöloog A. A. W. Hubrecht het drietal te wier
gunste Thorbecke een K. B. uitlokte om hen toe-
lating te verschaffen tot de studie in de wis- en
natuurkunde aan de universiteit, ofschoon ze geen
gymnasium hadden doorlopen, wél de burger-
school. Nadat Beijerinck te Delft had gestudeerd,
tegelijk met Van 't Hoff, met wien hij vriendschap
sloot, ging de gediplomeerde technoloog te Leiden
onder Suringar botanie studeeren. In 1877 promo-
veerde hij op het reeds genoemde proefschrift over
plantengallen. Reeds vóór zijn promotie werd hij
te Wageningen benoemd om plantkunde te doce-
ren aan de Rijkslandbouwschool. De talentvolle
botanicus zette inmiddels zijn wetenschappelijke
onderzoekingen met ijver voort; de Koninklijke
Akademie van Wetenschappen erkende reeds in
1884 zijn verdiensten door hem in haar midden te
nemen. Alles scheen hem toen reeds tot het be-
kleeden van den professorenzetel te bestemmen; het
initiatief van Van Marken echter riep hem het
daarop volgend jaar tot de functie, waarbij de
bacteriologie in dienst werd gesteld van de gis-
tingsindustrie. Van Marken schiep daarmede intus-
schen tevens de aanleiding tot Beijerinck's lessen aan
de Polytechnische School te Delft, waaraan hij eerst
als privaattoecent — hij was daar de eerste — later
als hoogleeraar in biologie en bacteriologie ver-
bonden werd.

In den tijd van „rust”, die thans voor Beijerinck
is aangebroken, zal hij zeker de gelegenheid om
voort te arbeiden wel vinden.

TOONEEL EN MUZIEK.

HET SYMPHONIE-CONCERT VAN 11 MAART.

Weinigen zullen zich de moeilijkheden bewust
zijn, die het oordeelen over 'n dilettanten orkest
voor den criticus meebrengt.

Welken maatstaf moet men aanleggen? ... die
van dat het maar dilettanten zijn? maar is dat
niet tegelijk reeds een veroordeeling?

En hoeveel maatstaven zou men kunst wel kun-
nen aanleggen? kunst op maat? confectie-kunst
dus?

En hoe moet men over den dirigent spreken, moet
men hem vergelijken met de groote beroepsdirig-
enten? En wat zouden die aan het hoofd stand
van dit orkest er van terecht gebracht hebben? O,
het zou uit een kunstooftpunt buitengewoon in-
teressant zijn, Arthur Nikisch bijv. aan het hoofd
van 't D.S.M.G. Apollo! ... Wie weet misschien
zou een glaasje wijn hem aangeboden op de
Senaatskamer wel veel bij hem goed maken, ten
minste wanneer dan ook de Senaat zelf er bij zou
zijn. Waar hoorde ik ook weer dat er plannen
waren de Senaatskamer Solistenkamer te noemen?,
er zou dan buiten de deur een kapstok worden
gemaakt. ... wie dan binnen van een Jas last
heeft kan hem dan fluks buiten de deur ophangen,
het gevaar is niet groot, want voorwaar, hoe zelden
is een jas om te stelen!

De uitvoering ging mank aan dezelfde euvelen
als het vorige jaar, en dit doet weer eens opnieuw
den invloed, die van mijn critiek uit kan gaan,
duidelijk blijken.

Het geleende koper en slagwerk speelde bij voor-
keur uiterst zelfbewuste forto's, dit om zijn supe-
rioriteit beter te doen uitkomen, welk een over-
winning en welk een voldoening dan ook voor hun
eerlijk muzikantenhart, wanneer zij de strijkers
daarbij telkens in het niet konden doen zinken!

En dan het andere euvel: de wilde speelwoede. ...
wie wil er niet graag nog vuriger (dus nóg muzi-
kaler!) spelen dan zijn buurman? (in vertrouwen
voor wie 't niet weet: met een klein beetje vibreeren
kom je al een heel eind. ...), wélk artistiek Apollo-
lid speelt een forto niet con fuoco? op zijn
Spaansch? ... dus alles con fuoco, Beethoven con
fuoco, Bach con fuoco, Brahms con fuoco, want ai,
welk Apollo-lid is niet con fuoco artistiek?

Dit laatste euvel zou men bijna den dirigent,
Arthur Orobio Castro, gaan verwijten, en dat valt
des te meer te betreuren daar hij toch zeker over
behoorlijke dirigentencapaciteiten beschikt, een
consentieus kunstenaarsschap, een ruime veel be-
grijpende muzikaliteit, die meer naar het drama-
tische neigt dan naar het poëtische en naar 't mij
voorkomt van nature weinig in de klassieke op-
vatting voelt (of kwam dit alles slechts door het
eeuwige con fuoco?).

Het programma begon met de Overture Cori-
olan van Beethoven, climaxen waren buitengesloten
daar men van de eerste maat af al voorzien was
van con fuoco. Onvolkomenheden in het orkest
hoorde men alleen tijdens de pianissimo's en daar
die pp's om bovengenoemde redenen al heel weinig
voorkwamen, waren er dus ook maar heel weinig
onvolkomenheden. Er vielen in dit stuk soms mooie
dingen te waardeeren, terwijl andere plaatsen weer
heel weinig Beethoveniaansch aandeden.

Het concerto grosso van Locatelli werd op zoo'n
waardige wijze hier te lande geïntroduceerd, dat
ik er maar liever over zwijgen wil. Naar het mij
voorkomt behoort men aan eerste opvoeringen wel
wat meer zorg te besteden of anders moet men
liever het programma inkorten. Het spijt mij voor
de solisten dit te moeten zeggen.

Het Brandenburgsch concert van Bach, het laat-
ste nummer voor de pauze, ging heel wat beter,
inplaats dat echter de eigenaardige klassieke orgel-
karakteristiek te herkennen viel, die Bach zoo zeer
eigen is, werd men veeleer hier en daar wat sportief
aangedaan, men streek dan ook buitengewoon
flink.

Uit 'n oogpunt van orkesttechniek was het knap
werk.

De Symphonie No. 2 van Brahms na de pauze
was wel het meest geslaagde gedeelte van den
avond, het Allegro non troppo vond ik van den
dirigent niet helder geconcipeerd, de andere deelen
daarentegen waren voor iemand die geen dirigeer-
routine achter zich heeft een prestatie, het orkest
klonk hier vaak voortreffelijk. Dat men er op 'n
gegeven moment wat uit was, vind ik persoonlijk
niet zoo verschrikkelijk.

Evenals het vorige jaar speelden ook nu weer
prof. de Haas en prof. Baudet in het orkest mee,
hun sympathieke medewerking werd hulde ge-
bracht door het Eerstejaar in den vorm van een
krans.

Terugziend op den geheelen avond moet ik mij
toch afvragen of de door Apollo ingeslagen lang-
zamerhand zeer steil wordende weg wel de juiste
is. Het is natuurlijk niet te loochenen, dat van het
op 't programma nemen van groote werken als
symphonieën van Brahms, Mahler (sic!) e.a. een
groot fascinatief uitgaat, dat de leden het dan veel
aantrekkelijker en leerzamer vinden om geregeld
mee te spelen dan bij gemakkelijker stukken. ...
maar mij dunkt, men moet voorzichtig zijn. Toen
ik 't vorige jaar Apollo de vijfde hoorde spelen,
was ik verrast dat men 't zoo ver had weten te
brengen. Dit jaar had ik meer 't gevoel: Apollo
moet heel voorzichtig zijn, anders loopt 't een
volgend jaar mis. Wil men vooruit, goed! dat
streven kan niet anders dan lof verdienen, maar
ik waarschuw er nogmaals en met nadruk voor,
na de korte broek direkt een baard te willen laten
groeien.

J. ANDROFF.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

„HOCHSCHULREFORM” EN DE DELFTSCHE STUDENT.

Overpeinzingen naar aanleiding van de lezing van
prof. dr. Otto Braun voor de verenigingen
Vrije Studie en S.S.S.

„De eene vraagt: wat komt ervan?
De andere vraagt slechts: is het recht?
En hierin ligt het onderscheid
Van vrije en van knecht.”

Met deze woorden leidde prof. dr. Braun in een
voorwoord zijne ideeën over „De student en de
nieuwe tijd” in. En deze woorden vielen mij op,
omdat zij op het streven, in vele kringen in de
Delftsche studentenmaatschappij merkbaar, zoo
juist van toepassing zijn, waar het betreft hervor-
mingen in de studie en verhoudingen in de stu-
dentenwereld.

En dat streven heeft vooral in het laatstgenoemde geval reeds goede gevolgen gehad, dank zij het onvermoeide werken van enkelen, die, onverschilligheid en laksheid ten spijt, hebben gemeend hunne pogingen in die richting niet te moeten opgeven. Het strekt hen tot eer dat zij ten slotte de groote, logge en inerte massa hebben weten mede te krijgen tot het bereiken van de eerste schrede op den weg naar eenheid onder de studenten.

Veel ook is er reeds geschreven en gesproken over eene toenadering, een beter elkaar kunnen en willen begrijpen van Hoogleraren en Studenten.

Waar men steeds, waar het betreft het zoeken naar eene nieuwe richting, individuen aantreft, die deels bewust, deels door fanatisme onbewust, vertroebelen en misleiden waar anderen door gezonde en weloverwogen meeningen naar eene oplossing streven, daar is het niet te verwonderen, dat juist in onze studentensamenleving, die richtingen het scherpst tegenover elkaar staan.

De samenwerking tusschen de vereenigingen Vrije Studie en S.S.S. inzake de lezing van prof. dr. Braun heeft een schrede willen zijn op den weg, die leidt naar meerdere samenwerking van studen-

tengezelschappen die eenzelfde doel nastreven. Zij heeft het willen zijn, doch heeft vooralsnog niet gebracht wat ervan werd verwacht.

Juist waar onderwerp en spreker, beide, aanspraak mochten maken op de belangstelling van het overgrootste deel der studeerenden — de stroomingen in onze samenleving waren daarvoor een waarborg — daar meenden de besturen der genoemde vereenigingen het doel: een zoo groot mogelijk aantal toehoorders bijeen te brengen, het best te dienen door eene „gecombineerde” lezing te organiseren.

Dankbaar en hoopvol voor de toekomst stemden ons de groote belangstelling der Hoogleraren in het behandelde, zeer recente, onderwerp, ontuchtend en teleurstellend daartegenover het aantal studenten — een handje vol.

Ik stel er echter prijs op in aansluiting met deze laatste droeve, schijnbaar weinig hoopvolle verklaring de oorzaak aan te geven, waaraan — althans gedeeltelijk — de slechte opkomst toe te schrijven zou kunnen zijn.

Een misverstand heeft ertoe geleid dat door de twee genoemde vereenigingen niet die bekendheid

aan de lezing is gegeven, die zij daaraan zoo ga hadden willen geven, — de samenwerking, daarvoor een bewijs — en waardoor niet algenen die eene ernstige belangstelling bezitten het vraagstuk der „Hochschulreform” tijdig kon worden bereikt.

Betreurd moge dit eerste resultaat van nieuwe proefneming worden, reden om terug te gaan op den thans ingeslagen weg mag en behoort niet te zijn. Dat zou de slechtste conclusie die uit de geringe belangstelling voor deze lezing te trekken ware.

Meer reclame, een nog intensiever en geconcentreerder gezamenlijk optreden tegenover al wat in Delft onverschillig, laks en belangstellingloos zal voor ons de richting moeten zijn waarin in vervolg zal worden gewerkt.

(Zie verder Tweede Blad)

ADVERTENTIËN.

TE HUUR AANGEBODEN:
ongemeubileerd HUIS,
zes kamers en badkamer, centrum Delft.
Te bevragen OUDE LANGENDIJK 25.

Fa. VAN LANGEN

VROUWJUTTENLAND 31

TELEFOON No. 380

Bijzonder aanbod. MOTORRIJWIEL merk „Bleriot”

uit de bekende fabriek te Suresnes nieuw, 5 P.K., 2 cyl., modern met kikstarter, versnellingen en draaiende handvaten, voor en achter veerend. Wegens gezondh.red. van particulier. Uiterst f 1150.- met nieuwe duozitting en voetrusten f 1200.- Te bezichtigen te 's Gravenhage.

Brieven, onder motto „MOTOR”, aan het Bureau van dit Blad.

RUISCH' Sporthandel DELFT .. OUDE DELFT 208

ONTVANGEN:

Rackets en Slazenger Tennisballen

— Model 1921 —

VERDER:

Persen, Vernis, Schoenen, Kleeding, enz.

Reparatie-Inrichting voor Rackets.

Gemeubileerde Zit- en Slaapkamer ter overname aangeboden.

Huurprijs f 35,- en licht. Te betrekken 1-7 April.
Te bevragen bij C. JAEGER, Delfgauw
weg 135, Delft.

Wegens vertrek uit Delft tegen 1 April
te huur aangeboden:

gemeubileerde Zit- en Slaapkamer (OUDE DELFT).

Brieven onder No. 48, Bureau van dit Blad

DAGELIJKS

Versche Bloemen

verkrijgbaar aan de
Oostpoort

MINZAAM AANBEVELEND

J. ALEMAN

KETELSTRAAT 18

H. HABEKOTTÉ & Co.

Clubgarage der Delftsche
... Studenten-Motorclub ...

VOORSTRAAT 72-74 .. DELFT

Tweede Blad

hoorende bij het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 22 Maart 1921. No. 21.

Het uitblijven van eene ver doorgevoerde bekendmaking moge voor enkelen de dekmantel hunner pathie en indolentie zijn, een excuus is het nummer.

Waar op een andere plaats in dit blad reeds in het kort de inhoud der uiterst belangrijke lezing worden gegeven, daar rest mij thans nog slechts tot diégenen een woord van afkeuring en verontwaardiging te uiten, die reeds lang meenden op een bezonnen en ondoordachte wijze studiehervormingen te moeten propageeren en eene lezing als de genoemde negeeren.

Een woord van waarschuwing tegen de drijvers onder hen, omdat hun ageeren en intrigeeren, bevestigd door holle frazen en groote woorden, haast immer samengaat met verdwaling en verdwazing in hun hervormersideeën met als gevolg een vollagen gemis aan kennis van meening en oordeel van het overgrote deel, de meerderheid, hunner mede-studenten.

Zij zijn het die, visschend in troebel water, het sprecht willen van de meer verstandigen in de studentenmaatschappij om met hun beste krachten te werken voor eene gezonde, wezenlijke hervorming, het meeste schade doen.

Zij en de schare onverschilligen.
Voor hen waren de opwekkende en frissche woorden van prof. dr. Braun nog niet belangrijk genoeg om één enkel oogenblik weggescheurd te worden uit hun bekrompen en domme afzondering van eigenwaan en zelfgenoegzaamheid.

Deze, helaas nog zeer-groote, schare studeerenden heeft weer eens opnieuw bewezen nog niet rijp te zijn voor:

„HOOGESCHOOLHERVORMING”.

Delft, 16 Maart 1921. OTTEN.

PEDAGOGIEK AAN DE T.H.

Dat gepraat over pedagogiek aan de orde van den dag is, getuigt de zeer interessante lezing van prof. Braun. Ofschoon de inhoud veel abstracter was, dan algemeen verwacht werd, hadden de Delftsche studenten er toch meer van kunnen genieten, dan de vele leege stoelen, die de Bibliotheekzaal vulden.

Na een vloeiend uitgesproken speech vol van Jugendbewegung, met vele Grundsätze en Inhalte, liep het op een nogal flauwen sisser uit: n.l. praktische toepassing in de vorming van groepen studenten, die in vergaderingen, waar profren tegenwoordig zijn, discussieeren over de „Hochschulreform”. Zelis is hier en daar een colloquium voor die hervorming ontstaan.

Ofschoon er van Delftsche professoren zijde bewaar tegen werd gemaakt, alle funeste ideeën, die uit een studentenbrein kunnen komen, zich zoo maar te laten uiten, geloof ik, dat, als dat alles in Delft toegepast werd, de mislukking uit een anderen hoek zou komen. Wij hebben hier al meer aan dat bijltje gehakt, wij hebben het vertrouwen in de vruchtbaarheid van een studentenvergadering verloren. Men is hier niet zoo schwärmerisch, maar veel te nuchter aangelegd, om zich dik te maken, over welke zaak ook. Geregeld studentenbijeenkomsten zullen in het begin een chaos zijn, en dan een kalmen dood sterven.

Ook een speciaal colloquium lijkt mij overbodig. Als er eenmaal door andere colloquia, of hoe ook, vriendschappelijk contact tusschen hoogleeraren en studenten ontstaan, dan komen de discussies over de studie vanzelf. Maar laat dat contact er dan ook zijn! Laten alle professoren probeeren in aanraking te komen met studenten, natuurlijk op andere wijze dan collegegeevende. De eerste schrede moet van professoren uitgaan. Als een prof in zijn kabinet blijft, ongenaakbaar als een God in zijn allerheiligste, komt een student er niet toe, zijn ideeën aan hem voor te leggen. Laten de professoren zoo veel mogelijk deelnemen aan praktische- en teeken oefeningen, of b.v. op colleges gelegenheid geven tot het maken van allerlei op- en aanmerkingen.

Het feit, dat een hoogleeraar, voor wien men teekeningen maakt, nooit op de teekenzaal verschijnt, is noch met het groote aantal studenten, noch met het schrijven van een kapitaal boek, te verontschuldigen.

In het gehoorde lag nog een kleine aanwijzing voor ons Delfttenaren. Wij hebben hier georganiseerd overleg tusschen, aan de eene zijde een commissie uit professoren, ambtshalve samengesteld uit voorzitters van faculteiten, en aan de andere zijde de C.C., een indirecte studentenvertegenwoordiging. Ik wil niet graag veronderstellen, dat de C.C. bang zou zijn zich de vingers te branden, zooals een journalist wist te vertellen. Toch heeft dat overleg geen bevrediging gegeven. Ik geloof, dat het daaraan ligt, dat er veel te officieel, te degelijk, te langzaam, kortom te commissieachtig gewerkt wordt.

Als men van iederen Delftschen prof wist, dat een niet te onbestaanbaar idee van een willekeurig student, met alle welwillendheid ontvangen en overwogen werd, zou daardoor zeer veel te bereiken zijn. S.

ZIEL UIT DEN VURIGEN WAGEN.

Rond dees bol, zoo stom en vol,
rolt gij als een dolle tol,
ik zie U hollen als een kol,
ik hoor U grollen van de lol.
(Foei, wat een leelijk woord,
Maar 'k heb 't van een student gehoord.)
Gij rent en vliegt langs den hemeltrans
en houdt uw wagen in balans.
Wat een eer, dat g' in Uw hemelsche sferen
mijn aardsche schrijven wou bekritisieren.
Maar de uitspraak... ik schrik er van,
„mannenverguizende Redacteuse”, dat zegt me
Maar om Uw uitspraak te verstaan, (een man,
moet ik over Uw brug met Uw causaliteitsspijlen
Maar 'k bedenk de spijlen van Uw brug (gaan,
die hangen natuurlijk in de luch,
en wil ik dus over Uw brug gaan,
dan moet ik op mijn hoofd gaan staan.
Dit ben ik nu ijverig aan 't probeeren
en hoop dees kunst snel aan te leeren
en dan... bewoner van den vurigen wagen,
ik darf het U nauwelijks te vragen,
zoudt Gij met de onstuimige rossen van den kolder
eens willen neerdalen in den wippolder
en zoudt Gij mij dan willen toestaan
mij naar Uw brug te brengen, om er over te gaan?
('t Gedichtje is van mij, hoor.) REDACTEUSE.

STUDIEBELANGEN.

Centrale Commissie.

Ter verbetering van het contact
tusschen de studenten en de Centrale
Commissie zullen President en Secretaris
over alle zaken te spreken zijn wekelijks
des Woensdags tusschen 11 en 12 uur
v.m., ten huize van den Secretaris,
KOORNMARKT 54.

Namens de Centrale Commissie,
De Secretaris,
J. A. G. VAN DER STEUR Jr.

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING.

Uitslag van de schriftelijke stemming gehouden
op Woensdag 16 en Donderdag 17 Maart:
Uitgebracht 81 stemmen, waarvan 47 voor de
combinatie-Otten, 27 voor de combinatie-De Goede,
4 blanco, en 3 ongeldig.
Het bestuur heeft zich thans als volgt samengesteld:

P. F. S. OTTEN, Voorzitter.
F. DE FREMERY, Secretaris.
H. REBEL, Penningmeester.
J. P. VAN LIER, Bibliotheecaris.
A. G. ZINSMEISTER, Afgevaardigde voor
de C.C., Vice-Voorzitter.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

HULDIGING PROF. DR. M. W. BEIJERINCK.

Ter gelegenheid van zijn 70sten verjaardag had
den 16den Maart de huldiging van Prof. Beijerinck
plaats in het Gebouw van Werktuig- en Scheeps-
bouwkunde.

Prof. G. van Iterson hield voor een talrijk ge-
hoor, waaronder zeer vele professoren en andere
vrienden en kennissen van den jubilaris, een rede,
waarin hij wees op de groote verdienste en de
uitbreidbaarheid van zijne onderzoekingen.

Op velerlei gebied heeft Prof. Beijerinck zich
bewogen en zijn talrijke nieuwe gezichtspunten
hebben op veel wetenschappelijke vraagstukken licht
geworpen. Prof. v. Iterson haalde daarvan tal van
voorbeelden aan.

Ook voor de industrie is hij in vele richtingen
werkzaam geweest. Daarvan getuigde de heer
Waller in zijn toespraak uit naam van de indus-
trieelen.

Daarna namen nog andere sprekers het woord,
zoo ook Prof. Hoogewerff, die den jubilaris het
eerste deel zijner verzamelde werken overhandigde
en de hoop uitsprak, dat de andere deelen, weldra
zijn boekenkast zouden verrijken.

Verder zou een geldelijke bijdrage hem in staat
stellen ook te Gorsel zijn wetenschappelijken ar-
beid voort te zetten.

Uit naam van H. M. de Koningin werd den
jubilaris den graad van Commandeur in de orde
van Oranje Nassau toegekend.

De jubilaris dankte daarop, getroffen door de
vele hartelijke woorden hem toegesproken en her-
innerde zich daarbij de vele personen, die niet
alleen door hun directe medewerking maar ook
door hun warme belangstelling voor zijn arbeid
hem gedurende zijn levensloop ter zijde hadden
gestaan.

Ook zijn getrouwe amanuensis, de heer Kokée,
kreeg bij deze gelegenheid een blijk van waardeer-
ing voor zijn werk en tevens een portret van
den Hoogleeraar als herinnering.

Hem werd verleend den graad van broeder in de
orde van Oranje Nassau.

CANDIDAATS-EXAMENS vóór de Zomervacantie 1921.

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren
der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij,
die wenschen deel te nemen aan één der vóór de
Zomervacantie 1921 af te nemen candidaats-
examens, genoemd in de artt. 8-14 van het
Koninklijk Besluit van 4 Juli 1905 (S. 227), of aan
eenig deel dier examens, zooals deze gedeelten zijn
vastgesteld bij beschikking van den Minister van
Binnenlandsche Zaken van 3 Februari 1908, No.
357 H.M.O., hebben zorg te dragen, dat hunne
schriftelijke aanmelding, vergezeld van het getuig-
schrift wegens met gunstig gevolg afgelegd propa-
euteisch examen, uiterlijk 31 Maart 1921 zal
zijn ingekomen bij den Secretaris van de Afdeeling,
welke het af te leggen examen afneemt.

De aanmeldingen moeten derhalve voor de can-
didaats-examens worden gericht:

voor civiel-ingenieur (art. 8) tot Prof. N. C. Kist c.i.;
voor bouwkundig ingenieur (art. 9) tot Prof.
A. W. M. Odé;
voor werktuigkundig ingenieur (art. 10) tot Prof.
F. Westendorp w.i.;
voor scheepsbouwkundig ingenieur (art. 11) tot
Prof. F. Westendorp w.i.;
voor electrotechnisch ingenieur (art. 12) tot Prof.
Jhr. Dr. G. J. Elias;
voor scheikundig ingenieur (art. 13) tot Prof. Dr.
J. G. Sleswijk w/d Secretaris;
voor mijnningenieur (art. 14) tot Prof. S. J. Ver-
maes m.i.

Nauwkeurige opgave van het examen of van het
gedeelte of de gedeelten van het examen, waaraan
men zich wenscht te onderwerpen, wordt verzocht.

De aandacht van aanstaande bouwkundig inge-
nieurs en mijnningenieurs, die slechts een gedeelte
van het candidaats-examen wenschen af te leggen,
wordt gevestigd op het 2e lid van art. 9 van boven-
genoemde ministerieele beschikking, betreffende de
volgorde, waarin de gedeelten van het candidaats-
examen moeten worden afgelegd.

Formulieren voor de aanmelding voor de boven-
bedoelde examens zijn verkrijgbaar in den Tech-
nischen Boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

Het College van Rector-Magnificus
en Assessoren,
J. NELEMANS, Rector-Magnificus.
P. KLEY, Secretaris.

Delft, 12 Maart 1921.

AFDEELING DER BOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeeling der Bouwkunde
aan de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat
zij, die wenschen deel te nemen aan het ingenieurs-
examen voor bouwkundig ingenieur, dat zal wor-
den afgenomen vóór de zomervacantie 1921, zich
daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór
1 April 1921, bij den Secretaris der Afdeeling, prof.
A. W. M. Odé, te Delft.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijg-
baar in den Technischen Boekhandel van J. Walt-
man Jr., te Delft.

—o—

De hoogleeraar G. A. Brender à Brandis, t., zal
in verband met de excursie van het Technisch Ge-
zelschap op Maandag 21 Maart a.s. geen college
geven. Het eerstvolgende college zal plaats hebben
op Maandag 11 April 1921.

—o—

Voor het tijdvak van 1 Maart tot en met 15 April
is benoemd tot assistent voor de anorganische
scheikunde J. Maris, t.

FAMILIEBERICHTEN.

FAMILIEBERICHTEN B.

Verloofd:

Joop Ferguson

en

E. van Everdingen, techn. stud.

Wij ontvingen bericht, dat het Bestuur van het
7e Groot-Nederlandsche Studenten-Congres niet in
de gelegenheid is geweest het officieel verslag nog
voor dit nummer gereed te maken. RED.

ADVERTENTIËN.

TER OVERNAME AANGEBODEN:
een W TEEKENTAFEL
 met Bord en Haak.

Brieven onder No. 50, aan het Bureau van dit Blad.

DRUKWERK

zoals 't behoort:
 „af" en ... op tijd.

Naamlooze Vennootschap
 Vereenigde Drukkerijen
 Judels & Hoogland, Delft
 Choorstraat 47 = Telefoon 247

Luxe Zeiljacht te huur
 met Motorsloep

van af 1 Mei tot 17 Juli en September; met
 8 slaappleatsen en van alle gemakken voorzien.
 Adres: J. GOOS, Telefoon 70, ENKHUIZEN.

L. J. VAN DER VALK

Bloemenmagazijn

OUDE DELFT 109 .. Telefoon 337

Bouquetten

Kransen

Manden

Versieringen

CAFÉ-RESTAURANT

Oude Langendijk 13

„De Phoenix"

(W. L. H. PENNING)

SPECIAAL HUIS

VOOR

PLAT DU JOUR
EN DINERS.

4 nieuwe billards „t Is me Edso"

F. OOSTERHOFF

betaalt nog steeds den
 HOOGSTEN prijs voor

ANTIQUITEITEN

Geheele en Gedeelten van

INBOEDELS

Achterom 88 Achterom 88

LET OP HET JUISTE ADRES

≡ Aan huis te ontbieden ≡

LEVERING VAN

Diners vanaf f 0,95.

NASSI GORENG.

JACHT- EN VISCHSCHOTELS.

Aanbevelend,

C. F. RUTER, Kok, Oude Delft 120.

TER OVERNAME AANGEBODEN:

een Zit- en Slaapkamer

Te bevragen (lieft schriftelijk) bij J. C. STOFFEL
 Frederik Hendrikstraat 61.

Ik alléén

betaal de hoogste prijzen voor
 gedragen Heerenkleeding, en

HERM. NORDEN,

GEDEMPTE GRACHT 58. — DEN HAA

Dagelijks per briefkaart aan huis te ontbieden.

A. C. DE WOLF

NOORDEINDE 40

Telefoon No. 41

Douglas Motoren

1ste klas Reparatie-inrichting

Stalling van Automobielen
 en Motoren

per dag en per maand.

Firma S. WOLTERBEE

OPGERICHT 1868

Wijnhaven 19 Telefoon 19

Fijne Vleeschware

Comestibles

Delicatessenhandel

RUIME SORTERING

INDISCHE INGREDIËNTEN

als: Sambals, Kruiden,

Gereedschappen .. enz.

Handleiding-Vereeniging

Ter perse zijn:

HANDLEIDING 25:

Vraagstukken Theoretische Mechanica

Handleiding 19: Docimasie,

tweede herziene druk, met aanvullingen,
 door L. J. van Lijnden, m.i.

In voorbereiding:

Handleiding: Machines,

geheel herzien,

bewerkt door B. G. v. d. Hegge Zijnen, w.i.

**INDIAN
 MOTOR-RIJWIELEN**

Uit voorraad leverbaar de modellen

7, 9 en 5 P.K. alle model 1921

VERTEGENWOORDIGER VOOR DELFT EN OMSTREKEN:

P. J. VAN OSSELEN, OUDE DELFT 226